

թիւնն է գրաւել: Ամիս չէ անցնում, որ հետազոտողներ չը գան: Անցեալ տարի մի խումբ ինժեներներ կօնդօնից եկան Ղաթարի պղնձահանքերը. նորերումս կրկին անգլիական ընկերութիւնը մի ամերիկացի և մի հայ ինժիներ էր ուղարկել. ինչպէս արդէն հաղորդել ենք «Մշակին», այսօր ինժեներների մի ուրիշ խումբ Պետերբուրգից համար Օրդուրաթ՝ մեր գիտլի վրայով անցաւ 8 վերստ հեռաւորութեան վրա գտնվող Բանաշափուչկ թուրք գիւղի մօտ քարածուխի հանքերը հետազոտելու: Դրանք, ինչպէս լսեցինք, ուղարկված են կառավարութեան կողմից:

Բոլոր հանքերը հայերի և յոխերի ձեռքումն էին, սակայն տարիների ընթացքում նրանք չը կարողացան շահագործել և այսօր, ցաւալի է տեսնել, որ օտարներն են մեր երկրի հարստութիւնը ձեռք գցում։ Ղաթարից մինչև Մեղրի 100 վերստ տարածութիւն է և այդ տարածութեան պահ ծնողըներու տգիտութեան պատճառաւ, բազմաթիւ ծաղկատի տղեկներ զոհ կերթան համաճարակ ախտերուն։ Ներելի չէ արդեօք եկեղեցւոյ բեմէն՝ հոգևորականի մը բերնով՝ հարկ եղած խրատներն ու հրահանները տարթէ բաղքիս և թէ դաշտի հայ ժողովրդեան։

Նաւթանողերը, որոնք սկսեցին յայտնվել Անդրկովկասի զանազան տեղերում, այժմ դարձել են առանձին հետաքրքրութեան առարկա: Գանձակի մօտ գտնվող «Նաւթալան» կոչված տեղը աչքի ընկնող հետերից մէկն է: Այս օրերս լոյս տեսաւ Գ. Խելմսկու մի բրոցիւրը այդ նաւթանանքի և շրջակայ հողերի մասին: Բրոցիւրը կրում է հետեւեալ վերնագիրը «Նեֆտյան» պրոմայսել «Հաֆտալան» և առաջ գործեն մեր երկիրը, որ Կովկասում ամենայետքնակածն է թէ մտաւոր և թէ անտեսական կողմից—զգալի փոփոխութիւններ կը լինեն: Ճողովուրդն ուրախ է, եթէ լինեն օտարները, որովհետեւ դրանց շնորհիւ մեր անտանելի ճանապարհները կը լինվեն և արդիւնաբերութեան համար դիւրութիւններ կը ստեղծվեն:

Վաղիկավկազի մօտ, Տերեկ գետի հովիտում,
գտնված են հարուստ արձաթանքները:
Գանողը արդէն յայտաբարութիւն է տուել իր
վրա հաստատելու նրա շահագործութիւնը:

Ներելն գործերի մինիստրը շրջաբերականով
յայտնում է, որ այն ուսուցիչները, որոնք ծա-
ռայում են քաղաքային դպրոցներում, արձա-

Հարգության մասութիւնը ըսկոյզի չափ է եղել և, ինչպէս ասում են, մի քանի կենդանի է սատկել Կարկատից—Մնացած զիւղերի հունձը լաւ է համարվում և մինչև 15 օր հունձը կը սկսվի:

Եթակայ հայ և թուրք պիտի պատճենա-

— 1 —
гвардии, генерал-майору Григорию Григорьевичу Тифлисскому, Авлабару, Жандармской переулокъ, противъ Покровской казармы, домъ № 1»:

Թօսօսաքաղից: Երևակայել չէք կարող, որ ժողովուրդը բօժօթ է վաճառել, բայց մի կօպէկ փող չեն ուղարկել այն պարոնները, որոնք իրանց կոմիսիօներների միջոցով բօժօթ են ստացել: Ասում են, թէ պէտք է թելլ քաշեն, ուղարկեն Մօկվա և ապա փող ուղարկեն: Հարկ հաւաքելու ժամանակն է, գրադիրը կանչում է, որ հարկը բերեն, բայց փող որտեղից է: Միակ ճարը հասարակական այդ հին ցաւի դէմ հասարակական խանութն է, որ կարող է ժողովրդի արդիւնաբերութեան ամբողջ մենավաճառը իր ձեռքն առնել և զգալի օգուտ տալ ժողովրդին: Բօժօթը կարելի էր համայնքով հաւաքել և հասարակութեան կողմից մի քանի անձանց միջոցով վաճառել. եթէ նոյն իսկ ցած գնով էլ լինի, գոնէ կանսիրկ դրամի երես կը տեսնի դիւզացին: Մեր ներկայ տանուտէրի օրով այդ հարցը գըտիւի գալու գործ չէ. մնում է սպասել, որ նոր ընտիր տանուտէրը իր պաշտօնի մէջ մտնէ և այդ հարցին լուծում տառ:

Մը քաւառի Սիսեան և Պափան մաւլում
ողջիւրառը անսասունների վրա երևացել են
իւրանդութիւններ։ Հիւրանդութեան առաջն առ-
ելու համար զուրս է եկել գաւառապետը ա-
ռամսաբոյժերի հետ։

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒԾԵՐ

Արդիւնաբերական հարկ հաստատելուց իւսոյ արց ծագեց թէ այդ հարկ վճարողներից ովքեր մնեն իրաւոնք ընտրելու և ընտրվելու քաղաքին ինքնավարութեան ընտրութիւնների մի-

ՂԱԶԱԽԻ գաւառի Սըռ զիւղից, յունիսի 22-ից, գրում են մեզ հետևեալը. «Սարսափելի կարկուտը, որ տեսեց համարեա կէս ժամ և $\frac{1}{4}$ արշին հաստութեամբ նստեց գետնին, ոչնչացրեց ինչպէս մեր բոլոր ցանքերը, այնպէս էլ շրջակայ

Ս Կ-Ք ար, Պիպիզ, Ղզլչաջի և Աբասէ Կլու գիտերի ցանքերի մեծ մասը: Արանցից ամենից սարսափելին Սըռ գիտի վիճակն է. ոչնչացել են բոլոր ցանքերը. վասու հասում է 20,000 բութու: Առանց այն էլ հազար ցաւով տառապող ժողովուրդը վլուխը կորցրած չի է ինչ անէ, ում դիմէ: Կորած են սեղձերը, եթէ օդնողներ չեն լինենք:

ՂՈՒԲԱՑԻՑ մեզ գրում են, «Մօտ մի ամիս է, որ այստեղ է դերասան պ. Անդրանիկ իր առուսին տիկին Ազնվակի հետ։ Նրանք մինչև այժմ ուուին երկու ներկայացում։ Նախ՝ մայիսի 22-ին սաղացին «Առաջարկութիւն», «Ընտանեկան փողորդիկ», «Մկրծի հարսանիքը», յետու յունիսի 12-ին «Մայրական սէր» դրաման և «Փելագագար»։ Պ. Անդրանիկ «Միկրծի հարսանիքի մէջ առ ծիծաղացրեց հասարակութեան։ Սիրողները առաջին ներկայացման խաղը փչացրին։ Նը- պանցից ոմանք կմկմում էին, իսկ երկրորդ ներ- կայացումը աւելի սառն անցաւ։ Սիրողներից շել էր ընկում պ. Ս. դատաւորի դերում, ուսկ օր. Ե. չնորհալի կերպով երգեց Ռ. Պատ- անեանի «Օրօրօցի երգը»։

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՆԱՆՑ ԿՈՆԳՐԵՍ

«Русек. Вѣд.» լրագրի Լօնդոնի թղթակիցը
բում է. «Մի քանի օրից յետոյ Լօնդոնում կը
ացվեն միջազգային իդական կօնդրէսի նիստե-
քը: Մինչև այժմ գրվել են 1500-ից աւելի ան-
ամեներ: Պատուիրակները հաւաքվել են աշխար-
իս բոլոր ծայրերից, մինչև անգամ եկել են հե-
ռու Նոր-Գելանդիայից: Որուսաստանից գնացել
ն հետևեալ կանայքը՝ Իվանօվա, Տուդան-Բա-
նոնսկայա, Լուխմանօվա, Բուրնօվա, Կազա-
ևիչ-Ստեփանօվսկայա և Պօղնանսկայա—Գար-
իլդ: Այդ պատուիրակները զեկուցումներ կը
արդան: Ամենահետաքրքիր նիստերից մէկը, ե-
նի, կը լինի յունիսի 27-ի կօնֆէրէնցիան: Այդ
ըը կը կարդացվեն զեկուցումներ աշխատող
նոջ դրութեան մասին բոլոր երկրներում: Այդ
արցը մանաւանդ շատ հետաքրքրում է Անգլիա-
ն: 38 միլիոն ազգաբնակութիւնից մօտ $7\frac{1}{2}$
միլիոն (7,386,344) բանուրներ կան, իսկ
երջինների թւում—1,800,000 կանայք են: Ա-
ստ և ինստելիգենտ պրօֆէսիաներում կանանց
կոսը աւելի ես բարձր է. 600 հազար տղա-
արդկանց վրա գալիս են 800 հազար կանայք:
Նզիւարում այժմ կնոջ առաջ բացված աշխա-
նքի շրջանը շատ ընդարձակ է: Եւ ամեն
եղ, ինչպէս բոլորն ել վկայում են, կանայք

սփազանց բարեխիղճ, ուշադիր և հասկացող ատարոջներ են իրանց յանձն առած գործի: ակայն կող ստացած օրավարձը ընդհանրապէս սովոր է: Բացի դրանից, կող աշխատանքը սփազանց հարստահարութիւնից պաշտպանող էնքնները շատ անբաւարար են: Եւ չէնց յու կէտի վրա, ըստ երևոյթին գլխաւորապէս շաղրութիւն են դարձնում զեկուցանողները: Թելանման իրեր մշակող գործարաններում, ուր մուռում են կանայք և երեխաններ, աշխատանքը սրողէ շարունակվել միայն առաւտօտեան: 6 ժա-ց մինչև երեկոյեան 6 ժամը (կամ 7-ից մինչև ժամը), շաբաթական 56^{1/2}, ժամից ոչ աւելի: յու ժամանակամիջոցից դուրս աշխատանքը ևստ արգելված է: Մնացած գործարաններում նայը կարող են աշխատել շաբաթական 60 մու: Բանուրական օրը, բացի շաբաթից (և, ի որկէ, կիրակի օրից) այդպիսի գործարան-րում կարող է շարունակվել առաւ-օտեան 6 ժամից մինչև երեկոյեան 8 ժամը: Խսկ է գործարանում չեն բանում ոչ մանուկներ,

ԽԱՌՆ ՀՈՒՐԵՐ

Կ. Պօլսի «Սուրհանդակ» լրագրի մէջ կար-դում ենք:

«Մաքրիգիւղէն կը գրեն մեզ,— Արդի Թաղ՝ Խորհուրդը՝ ըստ օրինի իր նախորդէն եկեղեցւոյ բոլոր գոյքերը ստանալու պահուն, գանձատան մէջ բաւական տարուան Տնութեան մը հանդիպեցաւ: Մասնաւոր տուփի մը մէջ ամփոփուած կը պա-էր Վենետիկի Միխիթարեան Միաբանութեան հիմնադիր Միխիթար Աքրայի մօրոքի մէկ մասը, Հ. Ղեոնդ Ալիշանի մէկ վկայագրով: Թէ ինչ կերպով եկեղեցւոյ գանձատանը մէջ մնացած էր այդ Տնութիւն, կարելի չեղաւ որոշ բան մը գիտնալ այդ մասին. բայց հաւանական է, որ Տատեան ընտանիքին կողմէ նուիրուած ըլլայ, որովհետեւ ինչպէս յայտնի է, ուստիմնասէր Յով-հանէս պէտք Տատեան սերո յարաբերութիւններ ունեցած է Վենետիկի Միխիթարեանց հետ և նիւթական նպաստներ ալ ըրած է աննոց գրքե-րու և աշխարհացոյցներու հրատարակութեանց համար: Թերևս Միխիթարեանը զայն վերստանալ ուղեն. չը կարծուիր թէ Թաղ. Խորհուրդը որ և է ընդդմադրութիւն ընէ աս մասին»:

Սիրահարված ըստ այս սասին:

մը: Քանուրական օրվայ այդպիսի անորոշուան պատճառով գործարանական տեսուչները ճախ անելանելի դրութեան մէջ են լինում: Ծը-րի մէջ գտնվող արհեստանոցներում բանուրան օրը ամենսին չէ որոշված կանանց համար: այն լուսացարաբների համար կանօն կայ, որ անք շաբաթական 60 ժամից աւել չեն կարող սատել (կամ 14 ժամ օրական): Քանուրան օրվայ սկիզբը և վերջը, նոյնպէս և ընդմիմները ճաշի համար չեն որոշված: Մինչև այսօդային արհեստանոցներում, մագավիճնեմ և այն կանայք բանում են օրական 14, 16

